

Шулак А. О., здобувачка вищої освіти 1 курсу, група ПМ-202
Науковий керівник – **Косач І. А.**, д.е.н. професор
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

РОЗВИТОК ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ МЕНЕДЖМЕНТУ

Еволюція управлінського мислення найяскравіше відображена в моделі управління, яку люди впровадили і розробили на практиці для вирішення нагальних проблем, що піднімаються суспільством, і актуальних потреб розвитку. Розвиток менеджменту - це процес формування і зміни набору поглядів на систему управління, заснований на довгострокових об'єктивних умовах і економічних потребах в історії.[1]

Без керівництва жодне підприємство не може домогтися успіху. Однак в цьому розумінні менеджмент - це діяльність і наука, в яких Ми бачимо це зараз, і це з'явилося не відразу. Після того, як люди почали збиратися групами, у них з'явилася необхідність в управлінні. Тобто, потрібна була людина яка направить їхні вміння, працю, для виконання якоїсь роботи. Говорячи коротко, потрібен був Лідер. З часом одного лідера було за мало, з'явилася необхідність поділу праці та диференціації функцій. Але ж часу, знадобилось не одне століття.

Розрізняють декілька періодів розвитку практики та теорії менеджменту:

1 період-Стародавній, він був найдовшим періодом в розвитку управління з 9-7 тисячоліття до нашої ери приблизно до 18 століття. Люди роками накопичували досвід, перш ніж почати виділятися в самостійну область знань.[2] Навіть в первісному суспільстві члени громади отримували різні інструменти та за допомогою них досягали найвищого рівня. Це робилося для того, щоб вони могли більш повно задовольнити свої потреби. Адже з того часу люди вже цінували підприємницькі якості, такі як: рішучість, відповідальність, можливість йти на ризик. Цей вік нам залишив безліч прикладів людської праці, витвори мистецтва, літератури. Створені пам'ятники колективною працею, також назавжди залишаться в нашій пам'яті

Центром ринкової економіки є людина-споживач і виробник товарів. Інтереси, його основне завдання - максимально задовольнити потреби людини.

2 період – індустріальний період (1776 – 1890). Найбільша перевага в розробці в цей період це ідея державного управління яка належала А. Сміту. Він не тільки Представник класичної політичної економії, а також є експертом в області менеджменту.[2]

3 період – період систематизації (1856 – 1960). Змінюються погляди дослідників, будуються нові школи, формуються нові течії. Почали будуватися великі фабрики, наймалася велика кількість робітників, тому 1 власник не міг спостерігати за діяльністю всіх робітників, тому вирішили вибрати кращих з них, навчити їх виконувати роботу власників, дати завдання. Так і з'явилися перші менеджери.

4 період – інформаційний період (1960 р. По теперішній час).

Пізніші теорії управління висувалися в основному «кількісними» представниками, зазвичай звані школами менеджменту.[2]

Тобто теорія та практика менеджменту формувалась століттями, кожен часи люди вдосконалювали свої навички, працювали, та вчилися чомусь новому. Своїми стараннями, вміннями, завзятістю, дійшли до того рівня менеджменту який ми зараз спостерігаємо.

Список використаних джерел

1. https://studme.com.ua/103508116497/menedzhment/etapy_razvitiya_teorii_praktiki_menedzhment_a_htm.
2. https://eln.stu.cn.ua/pluginfile.php/272401/mod_resource/content/1/Тема%20%20Розвиток%20теорії%20і%20практики%20менеджменту.pdf